Pohádkový svět vůní a čistoty

„Tolik mýdel pohromadě jsi ještě neviděl," vnadí mě kamarád na originální sbírku v nedaleké hospůdce. Málem bych i v návalu práce zapomněl, ale naštěstí v poslední den, před uzávěrkou našich novin jsem skočil do auta a vyrazil na Chrámečné.

Ve stejnojmenné hospůdce, která zatím zela prázdnotou, zato v plných přípravách na večerní kácení máje, jsem marně očima hledal sbírku mýdel a byl jsem zklamán, že jsem přišel pozdě. Majitelka Marta Slováčková mi však otevřela boční dveře a vůni hospody přerazilo mnohem výraznější, a až ne tak typické aróma pro výčep. Místnost plná miniaturních krabiček všech barev, které by sotva malíř hledal na své paletě, a tvarů, za které by se nemusel stydět ani bizarní umělec.

Jako cestovatele mě ihned zaujala sbírka miniaturních hotelových mýdélek. Vzpomněl jsem si na místa, kde jsem obdobné značky držel v ruce a litoval, že jsem je tenkrát „vymydlil" na své tělo a nepřivezl na Chrámečné k rozšíření sbírky. Loga hotelů **Best Western, Holiday Inn** či dnes již neexistujícího **Interhotelu** byla příjemnou vzpomínkou.

Trochu jsem hledal popisky, či odkud mýdla jsou. Jednotlivé příběhy má v hlavě ale paní majitelka a v jedné osobě i sběratelka vůní a čistoty. Brala do rukou roztodivné tvary mýdel a odkrývala jejich tajemství.

„Největší přehled o mé sbírce mají holky z drogerie," vysvětluje Marta. „Ty, jakmile přijde nová krabička či nové balení, mě ihned zásobují," a dívám se na několik řad mýdel **Palmolive** a **Fa**.

„V této krabici (5 kg krabice od pracího prášku) jsem dostala tuto hromadu mýdélek. Děcka našly inzerát starší paní, která hodně cestovala a tuto svou sbírku prodávala. Okamžitě mi ji koupily," pyšní se a ihned dodává: „Nejstarší mýdlo je z roku 1910, pak ještě z roku 1930 a 1940."

Beru do rukou mýdla, která jsem neviděl od dob totality. Značky, které jsme všichni používali jako **Cleo, Azela, Carmen, Bridge**, mnou tenkrát tolik oblíbené **Zelené jablko** či **ELA**. Sbírka nejen českých mýdel rozšiřuje řada ze **Sýrie, Japonska, Islandu, Thajska, USA, Austrálie** či mýdla z národního Krugerova parku v **Jihoafrické republice**, které mám v ruce snad každý třetí měsíc. Neuvěřitelné. A teď ho držím, tady, na Chrámečném.

// Mýdlo musím mít vždy pevné a držet něco v ruce. //

„Tyto dvě mi dovezl **Petr Čajánek z Ruska**," ukazuje dvě mýdla popsaná azbukou. „Toto je mýdlo proti molům," otevírá Marta ručně řezanou krabičku s tvarem květu. Nejen barvy, ale roztodivné tvary dávají sbírce pestrost. Golfový míček, plátek citrónu, růžičky či tvar dortu. Fórkem je růžové mýdlo ve tvaru penisu. Jen mě napadá, kde a jak se s takovým mýdlem vlastně mydlí, ale naštěstí jsem nestačil tuto svou hanebnou myšlenku vyslovit a paní Slováčková vysvětluje dál: „Byli tu chlapi z Vizovic (raději nebudu jmenovat) a po pár panácích se odvážili a snad dvacet minut poměřovali!" usmívá se a mě by nikdy nenapadlo, že u sbírky mýdla se dá zažít i legrace.

„Sbírku jsem poprvé vystavila v roce 2008, pak 2010 a nyní. Od té doby, co jsem je poprvé vystavila, rozšířila se mi sbírka více jak o jednu třetinu," pokračuje sběratelka a já se dozvídám, že dnešní číslo je na hranici **1 700 kusů mýdel**.

Některá balení a krabičky mýdel mnozí z nás pamatují.

Napadá mě otázka, čím se vlastně sběratelka mydlí. Vždyť jako ‚srdcařka' nemůže přece ve sprše použít pevné mýdlo:

„Tekuté mýdlo nikdy!" s odporem vysvětluje Marta. „Mýdlo musím mít vždy pevné a držet něco v ruce."

Ještě se dozvídám, že sbírka vznikla před 14 lety a touží po modré Astře. Nikoliv, pánové, po kabrioletu řady Opel, ale po totalitním mýdle, které jsme měli snad všichni jednou na umyvadle. Možná jej má někdo ještě v šatníku proti molům, ale Martě Slováčkové ve sbírce stále chybí. Třeba tento článek ve VN navnadí některého z pamětníků a doma něco objeví. Pro něj kus starého mýdla, pro sběratelku poklad. Já ještě dnes letím do své cestovní kabely, kde se mi válí několik mýdel z hotelů a třeba udělám radost. Možná i vy máte doma mýdlo, které již stejně nikdy nepoužijete. A když ne, nevadí, jen se možná ještě stihnete do konce léta podívat do hospůdky **Na Chrámečném**, natáhnout nosem netypickou vůni, zavzpomínat či obdivovat pohádkový svět mýdel.

Zakončím příjemný zážitek citací z návštěvní knihy, který mě dostal. Zněl: „Tolik vůní a čistoty napříč věkův!"

Richard Jaroněk

Poděkování

Děkuji všem kamarádům, přátelům a známým, kteří se přišli rozloučit s panem **Jaroslavem Chmelařem**. Za projevení soustrasti a květinové dary děkuje Ivana Rárová s rodinou.